

5. ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ АГРАРНО-ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Бацунов В.П., старший викладач,
Соботюк С.А. старший викладач,
кафедра фізичного виховання

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ СТУДЕНТІВ

Контроль за фізичною підготовленістю вимагає оцінку рівня розвитку рухових (фізичних) якостей. Для об'єктивної оцінки рівня фізичної підготовленості використовуються рухові тести.

Теорія тестування у фізичному вихованні одержала наукове обґрунтування лише у другій половині XIX ст. Перші дослідження з тестування у фізичному вихованні пов'язані з уявленням про існування загальної рухової обдарованості людини. Подальші експериментальні роботи призвели до переконання, що існує дуже складна багатофакторна структура рухових здібностей.

Нині ще не створено єдиної класифікації рухових тестів. Це пояснюється тим, що окремий тест не може дати повної характеристики повній руховій здібності. Він дає характеристику кільком взаємообумовленим ознакам, хоч і призначений виявляти переважно розвиток однієї з них.

Ідея використання рухових тестів для визначення рівня фізичної підготовленості була реалізована американським вченим К. Купером за допомогою 12-тихвилинного тесту, який полягає у подоланні максимальної дистанції бігом або ходьбою за 12 хвилин з наступним зіставленням результатів зі шкалою оцінки рівня фізичної підготовленості.

Сьогодні цей тест дуже актуальний. Він є основним тестом у фізичному вихованні, спорті, медицині, підготовці військових.

Навантаження, запропоноване організму при проведенні тесту, можна віднести до «аеробного», тобто, виконуваного за рахунок використання кисню. Крім того, таке навантаження носить «глобальний» характер, тобто при його виконанні в роботу включаються 2/3 м'язової маси. Таким чином, таке навантаження робить істотний вплив не тільки на м'язовий апарат, але і на системи, що забезпечують м'язову діяльність, насамперед на серцево-судинну і дихальну. Отже, оцінюючи рівень фізичної підготовленості при виконанні тесту Купера можна оцінити функціональний стан серцево-судинної і дихальної системи.

Тому на кафедрі фізичного виховання КНЕУ ми використовуємо 12-хвилинний тест ходьби і бігу К. Купера, який дозволяє кожному студенту (за розробленою таблицею) визначати рівень своєї фізичної підготовленості та контролювати його протягом навчання у вузі.

Білозор Л.В., к.е.н., доцент
кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК

РОЛЬ ІГРОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ

Однією із головних завдань сучасної вищої освіти є не тільки формування у студентів відповідної системи знань і навиків у межах обраної спеціальності, але й розвиток необхідних якостей і мотивацій, які наділяють їх здібностями до успішної професійної діяльності, що в свою чергу робить їх затребуваними спеціалістами в сучасному суспільстві [1].

Традиційні методи навчання, які розраховані на відносну стабільність навчальної інформації, у даний час є недостатньо ефективними. Це пов'язано з тим, що інформація з дисциплін, зокрема економічних, настільки швидко змінюється як за обсягом, так і за суттю, що обмежитися лише пояснювально-ілюстративним викладом матеріалу неможливо. Вирішальне значення в цих умо-

вах набуває самопідготовка, глибоке осмислення теоретичних і практичних основ майбутніх спеціальностей. Цьому сприятиме застосування методів активізації навчання, зокрема ігрових, які дозволяють об'єднати в навчальному процесі прогресивні теоретичні розробки і конкретну практичну діяльність, забезпечити свідому активну навчально-пізнавальну діяльність студентів. Тобто, ігрові методи проведення занять можуть використовуватися як універсальний засіб формування базових професійних компетенцій студентів [2, с. 170].

Ігровий метод навчання передбачає визначення мети, спрямованої на засвоєння змісту освіти, вибір виду навчально-пізнавальної діяльності і форми взаємодії педагога і студентів. Застосування цього методу навчання вимагає: з'ясування і усвідомлення його цілей, тобто бажаного результату; без цього діяльність суб'єктів навчального процесу не може бути цілеспрямованою; вибору способу діяльності для досягнення мети; необхідних засобів інтелектуального, практичного або предметного характеру, оскільки діяльність завжди пов'язана з ними; наявності певних знань про об'єкт діяльності. Головною метою навчальних ігор є формування в майбутніх фахівців умінь поєднувати теоретичні знання з практичною діяльністю. Оволодіти необхідними фаховими вміннями і навичками студент зможе лише тоді, коли сам достатньою мірою виявлятиме до них інтерес і докладатиме певних зусиль, тобто поєднуватиме теоретичні знання, здобуті на лекціях, семінарах, самостійно, з розв'язанням конкретних виробничих задач і з'ясуванням виробничих ситуацій.

Ігрові методи багатопланові, і кожен з них у той чи інший спосіб сприятиме ефективній професійній підготовці майбутніх фахівців-економістів, що, зокрема, включає формування вмінь розв'язувати завдання виробничого змісту, формулювати висновки з виробничої точки зору; набуття досвідченості у вирішенні завдань підприємства на підставі методів економічного аналізу; формування уявлення про використання отриманих знань з економічних дисциплін для вирішення виробничих ситуацій, схильності до більш глибоких знань з економічних дисциплін, до самоосвіти [3]. З огляду на це, під час вивчення економічних дисциплін, на нашу думку, у поєднанні з традиційними доцільно застосовувати такі методи ігрового навчання, як метод виробничих ситуацій, ділові ігри, ігрове проектування, розігрування ролей тощо.

Загалом, використання ігрових методів навчання під час вивчення економічних дисциплін сприятиме усвідомленому засвоєнню теоретичного матеріалу, осмисленому використанню його під час розв'язування виробничих завдань, формулюванню висновків з виробничої точки зору і тим самим сприятиме підвищенню рівня професійних компетенцій студентів.

Література

1. Инновационные технологии в образовании / Под ред. Абылгазиева И.И., Ильина И.В. / Сост. Земцов Д.И. — М.: МАКС Пресс, 2011. — 141 с.
2. Петрук В.А. Теоретико-методичні засади формування професійної компетентності майбутніх фахівців технічних спеціальностей у процесі вивчення фундаментальних дисциплін (монографія) / В.А. Петрук. — Вінниця : Універсум-Вінниця, 2006. — 292 с.
3. Столярчук Н., Виговська С. Теоретико-методичні аспекти застосування ігрових методів навчання у процесі вивчення економічних дисциплін // Теоретичні питання культури, освіти та виховання. — НУБіП України, Природничо-гуманітарний ННІ, 2010.

*Гончар І.І., к.е.н., доцент,
Кругла М.М., к.е.н., доцент,
кафедра обліку, аналізу та аудиту в АПК*

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ОСНОВНИХ СУБ'ЄКТІВ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ: ВИКЛАДАЧ — СТУДЕНТ

Сьогодні освітня діяльність у ВНЗ спрямована на організацію процесу навчання відповідно до вимогами суспільства. Навчання базується на органічному поєднанні навчального і науково-дослідного аспектів, підвищенні активності та самостійності студентів. Налагоджений взаємозв'язок між викладачем і студентом забезпечує результативність роботи кожного із суб'єктів навчального процесу.

Професійна робота викладача повинна бути зорієнтована на особистісну взаємодію зі студентом під час навчання та контролю знань. Оптимальне поєднання складових навчального процесу (гностичного, конструктивного, організаційного і комунікативного компонентів) дозволить педа-